

Verslag van de algemene ledenvergadering op 12 januari 2023

Januari 2023: algemene leden vergadering. Er staat heel wat op het programma. We starten met de aangepaste statuten. Lid worden van de Rederijders wordt eenvoudiger en de manier wordt het bestuur van de vereniging, de Eed, wordt verkozen ondergaat een facelift. Alle aanwezig leden, 47 in totaal, verklaren zich volmondig akkoord.

Nadien brengt de griffier het jaarverslag. En ik geef ootmoedig toe: ik vergat in mijn verslag een zeer gesmaakte activiteit van 2022 te vermelden nl. het boeiend en gepersonaliseerd bezoek aan het basecamp van de Rode Duivels o.l.v. onze dorpsgenoot Hedeli Sassi. Hoe kon ik dit over het hoofd zien? Ver hoeft ik niet te zoeken. 'Verdringing' noemt dit fenomeen in de psychologie. Het lamentabel resultaat van onze Rode Duivels op het WK wou ik blijkbaar net zoals zovele supporters heel vlug vergeten. Vandaar mijn verdringing van zelfs een geslaagd bezoek aan de thuishaven van onze nationale ploeg. Ik weet het, als objectief verslaggever moet ik mijn emoties en ook mijn ontgoocheling voor het triest resultaat van onze Duivels, overstijgen. Niet dus, waarvoor mijn excuses.

Vervolgens bracht Jan een mooi beeld van onze komende lezingen en activiteiten: sport, politiek, geschiedenis, cultuur, ... het komt allemaal aan bod dit jaar. Maar vooral de retrospectieve tentoonstelling van onze vriend en Rederijders Gab zo rond de start van het groot verlof verdient onze nodige aandacht.

Een quiz. Dat kunnen de leden altijd smaken. De organisatoren, Christophe en Rik, hadden een soort van eliminatiequiz in elkaar gestoken. Iedereen kreeg de kans om via een blauwe of gele kaart een antwoord te geven. Wie het fout had viel uit. In de eerste ronde was Marie Paul De Muyt de winnaar. Zij bleek de Aalterse terrassen als geen ander te kennen. Dat men bij Adrienne in café Den Overzet aan de vaart tussen Ursel en Aalter Jupiler schenkt en geen Haacht pils gaf de doorslag.

En toen werden de verdienstelijke leden met 50 en 25 jaar lidmaatschap in de spreekwoordelijke bloemetjes gezet. En ook de nieuwe leden, elf in totaal (maar niet iedereen was aanwezig) werden officieel aangesteld als lid en kregen de statuten, een lint en een bierpot als veruitwendiging van het lidmaatschap mee naar huis. Dat ze nadien gezamenlijk een rondje gaven voor de aanwezigen getuigt alleen maar van een grote portie gezond verstand.

In de 2de rond van de Knesselaarse quiz trok Patrick Van Laere, na een nek aan nek race met Eli, aan het langste eind. Dit ontlokte Patrick de triomfalistische kreet: 'Een Aalternaar die wint in een Knesselaarse quiz'. Akkoord Patrick, maar je moet toegeven, er zaten ook Aalterse vragen bij.

En toen werd een punt gezet achter de vergadering met een tweetal muzikale interventies. Johan werkte zich naar voor, na toezegging van onze deken, en bracht twee oude liederen te beste. Het eerste was het Vlaams volkslied, maar het tweede lied was mij totaal onbekend. Over wat het ging is me nog steeds niet duidelijk maar St. Pieter werd er meerdere malen in aanroepen. Ik was wat verbouwereerd want dit was niet afgesproken. Maar toen begon het mij te dagen. Ik zag professor Wim De Clercq, die we onlangs omwille van zijn deskundige uitleg nog mochten bewonderen in de veel besproken serie 'De geschiedenis van Vlaanderen', samen met Johan druk in gesprek. Het tweede lied moet één of ander oude gallo romeinse of middeleeuwse pas ontdekte muzikale creatie zijn geweest waarvan we de heuse primeur mochten meemaken.

Geïnteresseerd schoof ik aan bij Wim en Johan, ik ben immers een geschiedenisliefhebber, maar ik bleek te laat. Beide heren hadden het over een totaal ander onderwerp nl. de koers. En daarmee is de link naar deze avond gelegd: de koers, de zonder discussie belangrijkste bijzaak van de wereld en daar kan voetbal bijlange niet aan tippen, en al zeker de Rode Duivels niet.